

SNABB Nytt

2023

Minnesstunden. Det blev en fin minnesstund för vår älskade fartygschef Bertil Daggfeldt.

663 Ärtans landstigning. Vem var det som skrek i båten? Detta reds inte ut.

Göran Greider. Sökte jobbet som redaktör för Snabb-Nytt men fick sparken före anställning.

Baren på Hotell G under torsdagen. Diskplockaren Kansas Styrén har ett styvt jobb med att hinna förbereda.

Panik: Glasen kommer inte räcka!

”Helt oförberedda var vi egentligen inte, men vi kunde inte ana vad det var för ett gäng gubbar. Någon tipsade oss om detta i onsdags och vi står inför fullbordat faktum. Fredagen kan komma att bli vår undergång!” Säger G.

”Ny” skjutjärnsreporter till SNABB-Nytt!

Den gamle räven och skrovmeikanern 663 Ärtan påstår sig ha kompletterat med journalistikstudier.

Ledare.

Förändring är det enda konstanta. Nytt ägargarnityr, nytt typsnitt, ny layout - ja var ska det sluta? Naivt att tro det enligt forskaren Belloman Könköp.

Kodera studsar tillbaka.

Ingenting verkar stoppa detta fenomen. Efter attacken för fem år sedan, när ingen trodde på Come-back, visar det sig att japanen är mer seglivad än Rolling Stones.

Vänner, besättningsmän!

Tiden springer iväg allt fortare har vi märkt. Det kändes inte länge sedan vi var i Stockholm för 40 årsjubileet. Det kan vara så att vi successivt närmar oss ljusets hastighet. En filosofisk tanke som inte är helt godtagen i forskarvärlden.

En liten grupp har gjort ett hästjobb för att arrangera vårt 45 årsjubileum 2023. Dessa kommer presenteras under middagen på restaurant Brasso på lördagkvällen, men så mycket kan sägas att de ingår i både ÅBN kommando väst och syd. Eller var det sydväst?

Som med OS försöker arrangörerna övertrumpha varandra med allt stegrande ambitioner. Det blir exempelvis allt tyngre för värdstäderna att hålla med all infrastruktur (ofta tillhandahållen genom att överutnyttja illegal arbetskraft). Därför har Göteborgs stad varit kloka nog att inte satsa på den tunnelbana som inte heller finns. Men det är klart att förväntningarna är höga - och det ska dom vara!

Redaktionen har under året köpts upp av en ny koncern. Kommer inte ihåg vilken, men det är vanligt att goda publikationer köps upp i synergisyften som brukar leda till nedläggningar. Ägarna har också ålagt SNABB-nytt att tona ner "kvällstidningsmodellen" med braskande rubriker och tvivelaktiga artiklar. Man vill byta stil och mer framtona en seriös och stram image. Hur vi lyckas med det, utan att skrämja bort våra trogna läsare, får tiden utvisa. Tvunget är det i alla fall om lönerna ska fortsätta betalas ut.

Corona var tuff för alla, inte minst för redaktionen som varit tvungna att gå över till digitala möten och skipa de utdragna AW:s som starkt bidrog till den kreativa atmosfär som är en grundbult för allt skapande.

För att ytterligare stärka SNABB-Nytt imagen har ägarna påbjudit att redaktionen bara inmundigar snabbmat. Ett exempel är snabbmakaroner. Torftigt, men ekonomiskt.

Hur som helst överlever redaktionen som seglivade kackerlackor alla förändringar.

Bertil Daggfeldt i våra hjärtan.

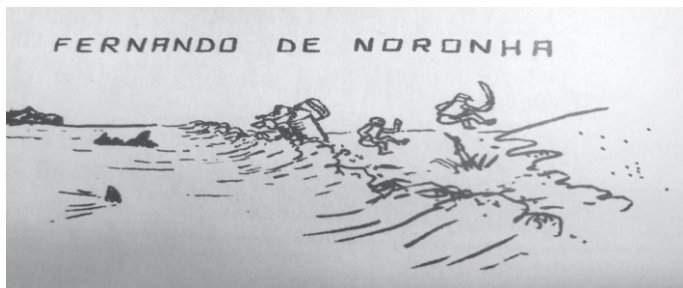

Vår fartygschef Bertil Daggfeldt lämnade jorde- och sjölivet den 4 januari 2020 som ni förmodligen vet. 8 februari hölls minnesstunden på Slottsbacken 2. Från besättningen deltog ett antal av oss för att hedra honom och hans anhöriga. Det var en ljus och stämningsfull minnesstund helt i Bertils anda. Vi vet att hans ande svävar över oss när vi åter träffas här i Göteborg.

Reportaget - 663 Ärtan har minnet kvar:

Fleshback från:

Bilden snodd från Snabbnytt # 14 Måndagen den 28 nov 1977/78

Kommer ni ihåg från vårt besök på denna fantastiska ö utanför Brasilien, hur vår fartygschef med hjälp av fanjunkare Malte Martinsson surfade fram på de stora dyningarna och satte en dj*a fart för att få hjälp av vågorna den sista biten? Friskt vågat ute, halva inne tänkte nog Martinsson men denna gång blev det en satans loop och det blev platt fall i spat. När de skakat av sig den värsta blötan så fick de hälsa på Sveriges ambassadör Gunnar Lonaeus med fru Inger så det blev nog bra. (undrar vad dom tänkte?) Övrig besättning fick ta sig in med livbåtarna så långt det gick och sen simma sista biten.

Minns att jag var med i andra transporten in så vi möttes med de simmande som var på väg ut de ca 200 meterna för att transporteras tillbaks till Älvsnabben. Tyckte de simmade så djäkla tätt i klunga och lite skräck i blicken men tänkte inte så mycket på det då. (jo så var det) Väl inne på stranden fick vi veta att en stor djäkla haj hade upptäckts strax bakom där vi simmade så de hade satt en vakt uppe på kullen som skulle varna om de såg den i närheten av oss. Jättekul!!

Minns svagt att vi åkte på något lastbilsflak för att se på några ruckliga hus som skulle föreställa deras lilla by men hade ingen större behållning av detta besök då jag tror de flesta av oss satt och tänkte på den där simturen på 200 meter tillbaks till livbåtarna med en JÄTTESTOR minst Vithaj i vattnet.

Väl i vattnet igen mot de väntande livbåtarna så verkade det som att alla tänkte samma sak. Mina vita ben sparkar fint där i vattnet så simma i mitten ifall

den glupska hajen skulle få för sig att käka svenska flottister och förmodligen tugga sig in från kanten. Så det var djäkligt trångt i mitten. Men som ni nog fortfarande kommer ihåg så klarade vi oss fint och väl uppe i livbåtarna så kändes det riktigt skönt.

Fernando de Noronha i full skrud.

Men nu råkade det sig så att vi hade EN stackars efterslänrare kvar i vattnet, tillika befäl, som hade ca 10 meter kvar då en väldigt elak värnpliktig inte kunde låta bli att skrika för full hals; Haj Haj Haj medan han pekade ut bakom den stackarn som låg kvar i spat. Har väl aldrig sett någon simma så otroligt frenetiskt och med total skräck i blicken. Som att se Kalle Anka med alla ben och armar i fullt helikopterläge. Ja det var inte snällt och jag ska inte nämna några namn. Det är nog fler som minns detta elaka tilltag men som man alltid sagt "tiden läker alla sår".

Carcharodon carcharias

Kodera

Kodera skämdes. Skam och nesa. Han fingrade nervöst på sin seppukniv. I hela 40 år hade den gäckande besättningen på HMS Älvsnabben på något märkligt sätt lyckats undvika alla attacker. Detta trots rigorösa studier, utbildning och disciplin. Förra mötet med besättningen var en bedrövlig händelse! Just när attacken skulle börja, blev Kodera brutalt nedbrottad och därpå utslängd från Militärsällskapets lokaler. Visst hade han försökt ta sig in resten av kvällen, men det hade kapitalt misslyckats - snarare var det stupröret som blev slutpunkten, efter ett fall på 11 meter. Rakt ner i trottoaren. Lyckligtvis fick Kodera tag på en Uber och körd till Japanska ambassaden. Det var märkligt att ambassaden över huvud taget tog emot honom men de sände honom omedelbart i diplomatposten till Osaka med direktflyg. Framme i Osaka fanns ingen tid att förlora. Body Building hade inte hjälpt ett dugg... Vad skulle han nu göra? Götelaborg... Där hade besättningen varit tidigare och Kodera misslyckats i sitt onda uppsåt. Denna gång skulle det minsann bli ett annorlunda utfall. Dessutom ryktades i det japanska mord-communityt att det "bara" var ca 60 personer som skulle dyka upp på jubileumsmötet. En nätt liten skara helt enkelt. Dessutom har de blivit 5 år äldre sedan sist. Det hade visserligen Kodera också, men ändå. Sakta rörde Kodera sin illaluktande, gränsande till stinkande kropp, runt på gatorna i Osaka, funderande på sitt nästa drag över ett par flaskor Sake. Stärkt av hojtaroljan, fick han plötsligt syn på en löpsedel som med stora bokstäver skrek ut: ÄLVSNABBENS BESÄTTNING PÅ MÖTE I GÖTEBORG. Detta bekräftade hans onda förhoppningar.

Koderas skitiga glasögon sprack när han torkade bort spyran som han hade satt på dom. Med ett vrål halkade han gatan fram på spyorna (denna scen inspirerade Ruben Östlund till filmen "Triangle of Sadness").

Med välbehag gav han sig iväg mot flygplatsen i en enhjuling Tuk-Tuk som han snabbt hade snott av en blind enuck. Väl framme så tog han sikte på en av hangarerna som han snabbt antrade in i. Som han

trodde stod US Airforce AWACS-plan tillgängligt, förutom en förvirrad vakt som Kodera bet av huvudet på. Spakarna var inget problem - men den stora disken ovanför planet kände han inte igen. Han startade motorerna och valde taxibana C. Kodera kände för första gången på 5 år en aning av lycka. Lyckligtvis var han avlägset bekant med flygledaren i tornet; Akira Kurozawa som omedelbart gav tillstånd för start. Kodera förde reglagen framåt och med ett olidligt vrål lättade

Ett AWACS-plan kostar flera tusen kronor.

AWACS-planet mot den purpurblå himmelen. Ett flottigt paket med en stekt, ruppad utter kunde smaka bra när han nu styrde kursen mot Sverige och Göteborg. Plötsligt ljuder ett larm och på den ofantligt stora radarskärmen ser Kodera till sin förtjusning två radar-ekon från analkande Raptors. Med en ljudlig spy-rap, ett vindtyrigt strirrande och ett förnöjt leende gjorde sig Kodera klar för en överljuds fight med Yankees boysen. Medan Kodera styrde undan, så höll han konstant blicken på sin svettiga iPhones map. Göteborg låg inte långt bort med Kodera miles räknat. Plötsligt såg han Raptors planen närma sig och med en grymtning slog Koder till på disken över huvudet och fick fram ett avsnitt av Kalle Ankas jul som blixtrade förbi det som var kvar av nathinnan. Två stingers var på väg i mack 3. Något svettigt. Men han var nu ovanför sveriges framstjärt och

Kodera - fortsättning.

stoltheten: Göta Älvsbron, eller 12:an som den också heter (eftersom den går över älva...(göteborgsskämt)). Kodera öppnade sidofönstret och kastade ut kvarlåtenskapen av den ruppade uttern, som ändamålsenligt sög till sig de två robotarna vilka exploderade med ett resolut PLADANK! Nu till själva planen för attentatet: Kodera kände igen plasthandtaget från när han var liten. På den tiden drog man hårt i det vilket medförde att en snurra sköt iväg uppåt. På AWACS var det tydlig likadant, men handtaget var något större. Plötsligt ser Kodera spår från luftvärnet på jagaren HMS Småland. Vad i HELVETE! Den båten har legat i

HMS Småland vid kaj.

malpåse i 400 år minst!!! Dessbättre hade besättningen också legat i malpåse och spårlysen slog mestadels in i byggnader vid kajkanten samt i 12:an, som svajade till betänkligt.

12: an

-*"Warum? Warum?"*? vrålade Kodera var håller Äbn besättningen rum? En snabb titt i sin flottiga Iphone gav besked. BRASSO! Där ska dom vara! Efter en vinglig runda över Göteborg med en fabiös landning på Götaplatsen gnolade Kodera lite tyst på den populära låten: *Snippan, Snippan* och drog snabbt i utlösningen till den gigantiska disken på taket som med ett kraftigt surrande lossnade och försvann i riktningen mot restaurant Brasso...

Intet ont anande...

5

Bara 5 år till nästa tidning!

Eftersom tidningen har så oerhört hög kvalitet, tar det ca 5 år till nästa upplaga. Vi önskar hela cyberbesättningen goda år tills vi ses i Karlskrona nästa gång!

Pappersupplagan är tryckt i full fart och färg av:

SÖDERLINDH
ENTREPRENAD

SÖDERLINDH
FASTIGHETSFÖRVALTNING